

Προεκλογικά συνθήματα

Όπως διακρίνει κανείς με ευκολία, τόσο η Μέρκελ (CDU) όσο και το AfD μίλησαν για τη Γερμανία και το μεγαλείο της. Το μαύρο-κόκκινο-κίτρινο της γερμανικής σημαίας και η αναφορά στη Γερμανία υπήρχε παντού.

Οι ακροδεξιοί μίλησαν για τη Γερμανία, το ευρώ και την Ευρώπη, κάνοντας μάλιστα και μια διαφημιστική καμπάνια που χαρακτηρίστηκε έξυπνη.

Οι Σοσιαλδημοκράτες (SPD) διάλεξαν το «Ωρα για πε-

ρισσότερη δικαιοσύνη, ώρα για Μάρτιν Σουλτς». Στο διαδίκτυο, βέβαια, το σύνθημα έγινε «Ωρα για Μαρτίν»... Οι Φιλελεύθεροι (FDP) είναι άνθρωποι της αγοράς, έχουν μόνο ανυπομονησία για περισσότερο νεοφιλελευθερισμό και απόρριψη στον Καιάδα των ασθενέστερων (είναι, για παράδειγμα, υπέρμαχοι του Grexit).

Η Αριστερά (Die Linke) είχε ένα μάλλον άχρωμο και άοσμο σύνθημα, σαν να μην καταλάβαινε τι γινόταν. Ήθελε για όλους «το κοινωνικό, το δίκαιο, την ειρήνη».

Ελλάδα και γερμανικές εκλογές

Θυμάστε εκείνο το «θα δούμε το ζήτημα του χρέους μετά τις γερμανικές εκλογές»; Σήμερα, μοιάζει με ανέκδοτο να νομίζει κανείς ότι θα μειωθεί η πίεση από την Ε.Ε. και τη Γερμανία. Οι συσχετισμοί πράγματι αλλάζουν, αλλά μάλλον προς το χειρότερο για την Ελλάδα.

Το μήνυμα του κυρίαρχου νέου γερμανικού εθνικισμού, που ενισχύεται από τις εκλογές, είναι πως δεν πρόκειται να γίνει καμιά χάρη στους ασθενέστερους. Εκείνη που είναι πλήρως κατανοητή, είναι η σύγχυση του ΣΥΡΙΖΑ: Ποιον να πρωτοσυχαρεί; Την Linke λόγω πολιτικής συγγένειας; Τον μέγα φίλο της Ελλάδας Σουλτς; Η την «μαντάμ Μέρκελ» που είναι η φωνή της σύνεψης και ηγέτης της παγκοσμιοποίησης, στην οποία έχουμε προσχωρήσει ψυχικά τε και σώματι; Όποιον και να διαλέξουμε, γενικώς «οι Γερμανοί είναι φίλοι μας»...

1990 έχει καταστεί κυρίαρχη ιδεολογία και τις ανάγκες του γερμανικού ιμπεριαλισμού.

Η Μέρκελ ως εκφραστής των πιο συνολικών γερμανικών συμφερόντων, εκφράζει μια σχετική αυτονομία από τις ακραίες κοινωνικές εκφράσεις του νέου γερμανικού εθνικισμού, άσχετα αν η πολιτική της τον στηρίζει και τον τρέφει. Τα κοσμοπολίτικα παγκοσμιοποιητικά χαρακτηριστικά και οι τέτοιου είδους πινελιές που έχει η πολιτική της, υπαγορεύονται από συγκεκριμένες ανάγκες (στο Μεταναστευτικό, για παράδειγμα, η άρχουσα τάξη της Γερμανίας είχε ανάγκη το 1 εκατομμύριο πρόσφυγες και έχει υπολογιστεί πως είναι αναγκαίες σε έναν βαθμό οι ροές εργατικού δυναμικού). Η Μέρκελ προκρίνει, λοιπόν, τον πολιτικό χειρισμό και τέτοιων πλευρών, ενώ άλλες πτέρυγες θα τα χρησιμοποιούν για να προωθήσουν τις θέσεις τους. Μόνο που αυτή η συνταγή καταλήγει να θρέψει ακραίες φασιστικές λογικές και να προσδώσει ιδιαίτερος επιθετικά χαρακτηριστικά στον νέο γερμανικό εθνικισμό. Αυτή η προσφορά της Μέρκελ και των «παγκοσμιοποιητών» σημαίνει καταρράκωση και συρρίκνωση της δημοκρατίας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και βεβαίως επιφέρει την νέα άνοδο του φασισμού στη Γερμανία και την Ευρώπη.

Είναι υποκριτικό η ολοκληρωτική γερμανική Ευρώπη να παριστάνει πως ανησυχεί για το «αυγό του φιδιού». Η Γερμανία, ως ιθύνουσα δύναμη της Ε.Ε., είναι άκρως επικίνδυνη και υπονομεύει τη δημοκρατία, τη λαϊκή και εθνική κυριαρχία στην Ευρώπη.

Διαβουλεύσεις και δυσκολίες

Σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, και τώρα στην Γερμανία, δυσκολεύει η πολιτική διαχείριση μέσα από τις εκλογικές διαδικασίες. Είναι πιο δύσκολες οι κυβερνητικές λύσεις. Μια λύση «Τζαμάικας» (τι κολακευτικό για μια κυρίαρχη χώρα να επικαλούνται τα χρώματα της σημαίας της για να αποδοθεί ένας πιθανός κυβερνητικό συνεταιρισμός), δηλαδή συνεργασίας Μέρκελ, Φιλελεύθερων και Πράσινων, θα κινηθεί σε πιο σκληρές θέσεις, αφού οι Φιλελεύθεροι διαφωνούσαν με τις επιλογές της «ήπιας» Μέρκελ, ενώ η πίεση που θα ασκούν οι Ακροδεξιοί θα επιφέρει κάποια αποτελέσματα. Η Μέρκελ, αφού σχηματίσει κυβέρνηση με ή χωρίς Σόιμπλε, θα πρέπει να αλλάξει κάποια πράγματα στην Ε.Ε. μαζί με Γαλλία, Ιταλία και Ισπανία, ώστε να εξασφαλίσει όρους συνέχισης της πολιτικής της απέναντι στα μεγάλα εμπόδια που είναι οι ΗΠΑ του Τραμπ και, ανατολικά, ο Πούτιν.

«Για μια Γερμανία, στην οποία όλοι μπορούν να γίνουν τα πάντα» (CDU)

«Για μια Γερμανία, στην οποία θα ζούμε καλά και με χαρά» (CDU)

«Η γη μας, η πατρίδα μας. Εσύ, Γερμανία μου» (AfD)

«Το μέλλον χρειάζεται νέες ιδέες. Και κάποιον να τις προωθήσει» (SPD)

«Το μέλλον θα φτιαχτεί με θάρρος» (Πράσινοι)

«Μπούρκες; Εμείς είμαστε με τα Μπικίν» (AfD)

«Δεν θα μείνουμε άλλο θεατές» (FDP)

«Κοινωνικό. Δίκαιο. Ειρήνη. Για όλους» (Die Linke)